

Írta:

2012. február 19. vasárnap, 22:23

A szobahőmérsékleten is gyorsan párologó benzin (a kép illusztráció) gőzének belélegzése, szédülést idézhet elő. Mindezt még azok is jól tudhatják, akik nem jártak a vegyipari egyetemre, illetve az orvostudományira sem. Egyszerű tapasztalás, mint az is, az üzemanyagok árától is lehet bárki kótyagos.

Valami nyilván nem stimmelhetett a magyar közszolgálati rádió fiatal munkatársnőjének környezetében. Éppen akkor, amikor elkezdett háttéranyagot gyűjteni egy olyan helyzetelemzéshez, ami az üzemanyagok magyarországi árairól tartott értékes értekezést, egy hírműsorban.

Pedig nem dadogott, szépen fogalmazott a hölgy, csak éppen sületlenségeket szólt, csúsztatott, mellébeszél. A lényeg abban állt, hogy a környező, közelebbi, illetve távolabbi európai országokéval vetette össze a helyi árainkat.

Ami számszakilag bizonyosan hibátlan volt, csak a lényegét nem mutatta be. Mert a holland, az osztrák, a német, a szlovén, meg még más egyéb példák is sántítottak. Egy dologban, de abban aztán „tökéletesen”.

Hiszen kissé triviálisan azt mondhatnánk, egyetlen összevetés szinte mindent megmutatott volna. Az pedig nem más, mint a teljes átlagfizetés/ár országonként. Amiből megtudtuk volna, mennyi litert lehet venni akkor a pénzből, ha valaki megőrülve, a teljes havi jövedelmét eltankolja.

Írta:

2012. február 19. vasárnap, 22:23

Akkor persze kiderült volna az igazság, legalább hét-nyolcszor nagyobb hányados jutott volna a náluk gazdagabb nemzetek lányainak, no meg fiainak.

Mindez nem csupán azért érdekes hányados, mert máshol jobban megy az emberek sora (bár az sem mellékes!). De jó lenne már felnőttként kezelni minket, akik hallgatjuk, mit is mondanak, üzennek nekünk az árképzés felelősei, például az éteri hullámhosszokon keresztül.

Mert ha nem hiszik, hogy már felcseperedtünk, akkor könnyen eshetünk abba a hibába, mint a Rákosi-rendszer tervgazdálkodási propagandistái. Szerintük ugyanis a fejlett Nyugaton csupán 10%-kal növekedett egy-egy stratégiai iparág termelése mondjuk 1952-ben, miközben nálunk mondjuk 90%-kal. Azt elfelejtették megmondani, milyenek voltak a korábbi számok, mihez viszonyítottak, mekkora volt az elmúlt évi mutató. Olyan adatok hiányában meg tényleg könnyű szédíteni a népet!